

درجه

معماری

شماره دوم - زمستان ۹۶

قیمت: ۳۰۰۰ تومان

موضوع این شماره:

آموزش معماری (۲)

Torang

camera strap

بند دوربین ترنگ

@Torang.handcraft

09101933779

02188715506

ویژه نامه‌ی آموزش معماری (۲)

فصلنامه‌ی دریچه‌ی معماری

شماره‌ی دوم - زمستان ۱۳۹۶

صاحب امتیاز: انجمن علمی معماری پردیس هنرهای زیبا - دانشگاه
تهران

مدیر مسئول: محمدفرید مصلح

سردبیر و ویراستار: مهزادسادات حیدریان

صفحه‌آرایی و گرافیک: سعیده میرزاییگی

طراحی جلد: نویر یگانه

مدیر فروش: صبا باقری

تیم فروش و توزیع نشریه: فاطمه سبحانی، راضیه اسدزاده، نازنین
ساعدی

مسئول شبکه‌های اجتماعی: سیده‌مریم پیغمبری

تبلیغ و بازاریابی: مریم میرزایی، رومینا مهرید، سید علی صدق،

سیده‌هادی آل‌داود

چاپ: پونه

با تشکر از: آقای دکتر پرچمی (معاون دانشجویی و فرهنگی پردیس
هنرهای زیبا)، آقای محمدرضا پری‌نوش (مسئول امور فرهنگی پردیس
هنرهای زیبا)، آقای داوود رضائی (مسئول خانه نشریات دانشگاه تهران)،
آقای دکتر ادیبی، آقای دکتر مظاهریان، آقای دکتر خاقانی، انجمن
علمی مطالعات معماری برای فراخوان مشترک در باب «آموزش‌های
معماری»

با تشکر از حامیان مالی: شرکت هرم‌پی - گروه هنری ترنگ - گروه
معماری مربع

فروش الکترونیکی نشریه:

<https://taaghche.ir/publisher1059>

ارتباط با نشریه:

daricheh@aa-ut.ir

لینک کانال تلگرام:

[@architecture_mag](https://t.me/architecture_mag)

اینستاگرام نشریه:

[daricheh_mag](https://www.instagram.com/daricheh_mag)

مطالب این شماره

سرمقاله ۴

همراه با فعالان عرصه کار و آموزش ۶

آموزش معماری در ایران و روش نوین تکه‌انگاری
مصاحبه با: دکتر علی اصغر ادیبی
مصاحبه کننده: مهزادسادات حیدریان

گفتارهایی در آموزش معماری

- مذهب آینده‌گرایی - دکتر سعید خاقانی ۱۷
- واقعیت مجازی و افزوده در معماری امروز - سحر گوهری ۲۱
- نگاهی تاریخی به ورود و شکل‌گیری آموزش جدید معماری در ایران -
امیرعباس علی‌یاری ۲۸
- نگرش سیستمی به آموزش معماری - آنیا خدابخشیان ۳۴

دیدگاه‌ها

- تغییر نگاه در نحوه‌ی آموزش - دکتر حامد مظاهریان ۴۳
- چرا اسکیس؟ ... اسکیس، راندو نیست! - سیناپاکنند ۴۵
- طرح مسأله و موضوع بجا - فرزاد فرازی ۴۹
- کاریکاتورهای آموزش عرفی - محمد فرید مصلح ۵۱
- ضرورت تحول در دانشکده‌های معماری - شهاب‌الدین تصدیقی ۵۳
- انتظارات از دانشکده‌ی معماری دانشگاه تهران چیست؟
- دکتر حامد مظاهریان ۵۴
- ضرورت نگارش تاریخ آموزش معماری ایران - یحیی سپهری ۵۶
- طرح کیلویی چند؟ - شمیم زهرا جلالوند ۵۷

آشنایی با مشاهیر معماری - صبا محمدی سربند

- دنیل لیسکیند (۳) - ۵۹
- آلخاندرو آراونا (۴) ۶۵

سر مقاله

به نام خدا

محتوا نیست و دانشجویان را به ظاهر سازی و شاید ندانسته دروغ تشویق می‌کنند؟ همین نزدیکی‌ها بود که یکی از اساتید دانشگاه به ما توصیه‌ای کرد که نمره‌ی پایانی شما بستگی به هنرمندی کسی که برایتان شیت نهایی را رنگ می‌زند و چاپ می‌کند دارد. شاید دلیل آن ظاهر سازی این است که این قضاوت استادانه متأسفانه از سوی برخی از استادان ما نیز عادی شده است. نگرشی که در مورد واحدهای عملی، نهایتاً ما را به سوی پایین رفتن توقعات مان سوق می‌دهد. فکر خیلی از بچه‌ها به سمت بازارهای مکاره‌ی معماری می‌رود. به قول یکی از دوستان انگار که مکتب پاساژ نبوت (پاتوق روزهای پایانی تحویل طرح خیلی از دانشجویان معماری در تهران!) و امثال آن مکتب مورد قبول دانشگاه‌های ما شده است. داستان این بیست و پنج صدم‌های بالا و پایین چیست؟ معیار ارزیابی کارها چیست؟ ما دانشجویان به راستی نمره گرفتن در طراحی را می‌آموزیم یا چگونگی آن را؟ کاستی‌ها و موضوعات قابل بحث در آموزش معماری کم نیست از نبود تفکر سیستمی

با توجه به گستردگی موضوع آموزش و پیشنهاد تعدادی از دانشجویان علاقه‌مند و اساتید بر آن شدیم تا این شماره نیز در موضوع آموزش به جست‌وجو بپردازیم. همچنان سؤالات زیادی در دریای وسیع آموزش معماری ذهنمان را مشغول می‌کنند. شاید این سؤالات از آنجایی شروع شوند که به شهرهای خود بنگریم و از خود بپرسیم چطور می‌شود که با وجود این همه معمار درس خوانده ساختمان‌های ما اینگونه خالی از حس تعلق خاطر باشد؟ چرا انگار کسی برایش مهم نیست و چرا این روند بی‌منطق ادامه دارد؟ چرا دانشجویان و فارغ‌التحصیلان این رشته کاری از دستشان بر نمی‌آید؟ نمی‌خواهند؟ یا نمی‌توانند؟ و چرا اساتید این موضوعات را فراموش کرده‌اند؟ چرا آموزش معماری در دانشگاه‌ها به ارائه دادن شیت‌های رنگارنگ و ماکت‌های آن‌چنانی ختم می‌شود ولی ذره‌ای از این همه رنگ زرق‌وبرق را در واقعیت نمی‌بینیم؟ دلیل استفاده از روش‌های متداول آموزش چیست؟ و چرا این روش‌ها دچار پیشرفت نمی‌شوند؟ چرا معیار خیلی از اساتید برای نمره‌دهی دیگر انگار

تا تکرار روش‌های متداول و کم توجهی به فناوری‌های نو در آموزش دانشگاهی که در این شماره نیز به آن‌ها پرداخته می‌شود. در کنار این موارد، سؤال مهم دیگری نیز مطرح شده و آن حضور آموزش‌های موازی معماری است: آموزش دانش‌ها و مهارت‌هایی همچون فناوری اطلاعات که در دانشگاه کمتر به آن‌ها توجه می‌شود. در دو دیدگاه و یکی از مقالات این شماره به این موضوع پرداخته شده است. چرا آموزش دانشگاهی نباید کافی باشد؟ چرا دانشجویان برای طراحی به آموزش‌های موازی روی می‌آورند؟ و مهم‌تر اینکه چرا انگار روش دانشجویان از اساتید در حال جدا شدن است؟ این واقعیت است که نظام آموزشی ما و اساتید از فناوری‌های روز و نرم‌افزارهای مختلف حتی بی‌خبرند در حالی که دانشجویان تماماً متکی به آن‌ها هستند و برای استفاده از آن‌ها به آموزش نیاز دارند. این روند به کجا ختم خواهد

شد؟ و چه کسی باید در نهایت کوتاه بیاید تا همراه با یکدیگر به موضوعات طراحی بپردازند؟ دانشجو یا استاد، یا نظام آموزشی؟ تا حدی در این شماره سعی شده به این پرسش‌ها پرداخته شود. اما با توجه به فرصت کم فراخوان‌های ما در این دو فصل از فصلنامه هم‌چنان پرسش‌های زیادی هست که باید به آن‌ها پرداخته شود. بنابراین، پرونده‌ی آموزش هرچند نه به عنوان موضوع اصلی، هم‌چنان در کنار موضوعات دیگر معماری در این مجله، باز خواهد ماند.

دیدگاه‌های متنوعی که دیرتر از زمان تعیین شده به دست ما رسید در شماره‌های آینده به چاپ خواهند رسید. فراخوان ما در شماره‌ی بعدی مربوط به بررسی معماری ایرانی و شهر تهران خواهد بود. چون شماره‌ی گذشته، نظرات خود را در مورد مطالب این شماره برای ما ارسال کنید و با ما در ارتباط باشید.

سردبیر